

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kf.III.39.420/2021/6.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó

a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra

előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán

bíró

Az I. rendű felperes: felperes1

felperes1 címe

A II. rendű felperes: felperes2

felperes2 címe

A felperesek képviselője: felperesi képviselő

felperesi képviselő címe

ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos

Az alperes: ... Rendőr-főkapitányság

alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Rásó Orsolya kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetése tárgyában indult közszolgálati jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel érintett határozat:

Debreceni Törvényszék 2.K.701.574/2020/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.K.701.574/2020/5. számú ítéletét részben megváltoztatja és az I. rendű felperesnek járó megbízási díj összegét 618.400 (hatszáztizennyolcezer-négyszáz) forintra, a perköltség összegét 48.400 (negyvennyolcezer-négyszáz) forintra, a II. rendű felperesnek járó megbízási díj összegét 618.400 (hatszáztizennyolcezer-négyszáz) forintra, a perköltség összegét 44.000 (negyvennégyezer) forintra leszállítja; ezt meghaladóan helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 15.000-15.000 (tizenötezer-tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek az alperes hivatásos állományú tagjai, mindketten a ... Alosztályán az „A” besorolási kategóriába tartozó járőr beosztásban teljesítettek szolgálatot. Az alperes az I. rendű felperest 2018. július 1-től, míg a II. rendű felperest 2018. február 1-től a „B” besorolási kategóriába tartozó járőrvezető beosztásba helyezte.

[2] A perbeli időszakban – az I. rendű felperes esetében 2015. június 1-től 2018. április 30-ig, a II. rendű felperes esetében 2015. június 1-től 2018. január 31-ig terjedően – a felperesek havi szolgálatszámát átlagban 14 volt, és a szolgálatokban kisebb részt ténylegesen a beosztásuknak megfelelő járőri feladatokat láttak el, nagyobb részt viszont az alperesi szolgálatszervezés alapján, rendszeresen ismétlődően járőrpár vezetésével, vagy egyfős járőri feladatok ellátásával voltak megbízva. Az alperesnél a járőr, valamint a járőrvezető beosztásuk munkaköri leírása a munkakör célját, funkcióját, annak általános feladatait, a speciális szakmai feladatokat, valamint az egyéb feladatokat tekintve megegyezett, azonban különbség volt a két beosztás között a felelősség, valamint az utasításadási jog tekintetében. A járőrvezetői feladatok fokozott felelősséget jelentettek, azok magasabb szintű szakmai tudást, hozzáértést feltételeztek, mivel egy adott szolgálatban a járőrvezető a járőrtárs részére jogosult és köteles is volt a szolgálattal összefüggő utasítást adni. A hivatásos állomány járőrvezető beosztású tagjának nem volt olyan munkaköri feladata, amit a hivatásos állomány járőr beosztású, de az adott szolgálatban a járőrpár vezetésével megbízott tagja ne végezhetett volna el.

[3] Az egyfős járőrként teljesített szolgálatok a járőrvezetői szolgálatoktól annyiban tértek el – mind az ellátandó feladatok, mind a felelősség tekintetében –, hogy az utasításadási jog és kötelezettség nyilvánvalóan hiányzott, azonban ebből eredően valamennyi intézkedést az egyfős járőrnek kellett megtennie anélkül, hogy azt a hivatásos állomány más tagja – például egy járőrtárs – biztosítani tudta volna.

[4] Az I. rendű felperes 2015. június hónapban 12 szolgálatban volt vagy járőrpár vezetője, vagy egyfős járőr. 2015. júliustól decemberig a következők szerint volt járőrpár vezetője és (+) egyfős járőr: 5+7, 3+5, 4+2, 1+3, 2+9, 8+2. A 2016 év hónapjaiban 10+2, 8+7, 4+4, 3+0, 3+1, 0+7, 3+2, 9+3, 5+2, 1+0, 3+2, 1+4; a 2017. évben 5+4, 2+2, 7+4, 6+4, 6+2, 0+2, 3+2, 4+6, 2+5, 2+3, 3+3, 0+2; a 2018 évben pedig 4+2, 10+2, 5+1, 5+1 szolgálati napon látott el járőrvezetői, illetve egyfős járőri tevékenységet.

[5] A II. rendű felperes 2015. június hónapban 15 szolgálatban volt vagy járőrpár vezetője vagy egyfős járőr és tett is járőrvezetői beosztásba tartozó intézkedést, majd 2015. júliustól decemberig a szolgálatait során a következők szerint volt járőrpár vezetője és (+) egyfős járőr: 7+4, 3+6, 4+6, 1+9, 5+5, 3+7; a 2016. évben 9+0, 11+2, 7+4, 6+4, 4+2, 3+2, 8+6, 11+4, 1+7, 12+3, 5+0, 7+0; 2017. évben 2+3, 3+6, 13+1, 7+4, 11+0, 7+3, 5+4, 4+7, 1+0, 3+7, 2+6, 4+3; 2018. januárjában pedig 5+5 szolgálati napon látott el járőrvezetői, illetve egyfős járőri tevékenységet.

[6] A felek között a jelen perrel érintett időszakot megelőzően – a 2012. május 1. és 2015. május 31. közötti időtartam tekintetében – folyamatban volt perben a Fővárosi Törvényszék 5.Kf.650.299/2018/7. számú jogerős ítéletében a járőrvezetői szolgálatok ellátásáért havi 30%-os mértékű megbízási díjat figyelembe véve, felperesenként 429.015 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

[7] A felperesek a perbeli időszakra vonatkozóan megbízási díj, illetve illetmény-különbözet megfizetése iránt szolgálati panaszt terjesztettek elő, melyet a ... Rendőr-főkapitányság vezetője a számú határozatával elutasított. A felperesek a határozattal szemben keresetet terjesztettek elő. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.085/2019/10. szám alatt keresetüknek helyt adott, mely ítéletet az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az 5.Kf.650.355/2019/5. számú ítéletével helybenhagyott. Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kfv.VII.38.308/2019/5. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék ítéletét az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékének megállapítása mellett a felülvizsgálati eljárás költségét felperesenként 15.000 forintban határozta meg.

A felperesek keresete és az alperes védírata

[8] A megismételt eljárásban az I. rendű felperes keresetében a 2015. június 1-től 2018. április 30-ig terjedő időszakra 711.163 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest akként, hogy a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért a 2015. június hónapra 50%-os, a 2015. júliustól decemberig tartó időszakra havonta 65%-os, míg 2016-tól havi 50%-os mértékű megbízási díjat – másodlagosan illetmény-különbözetet – érvényesített.

[9] A II. rendű felperes a megismételt eljárásban fenntartott keresetében a 2015. június 1-től 2018. január 31-ig terjedő időszakra 798.138 forint megbízási díj és késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest azzal, hogy a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért a 2015. júniusi hónapra 50%-os, 2015. júliustól havi 65%-os mértékű megbízási díjat – másodlagosan illetmény-különbözetet – érvényesített.

[10] A felperesek hivatkozása szerint azonos beosztáshoz azonos munkaköri feladatok és azonos illetmény tartozhat, ezért nem lehet jogszerű az, ha a járőri beosztásba kinevezett személyek munkaköri feladata lényegesen eltér, alá- fölérendeltségi viszonyban állnak egymással, a járőrvezető a járőr intézkedéséért is felelősséggel tartozik, de mindezt azonos illetmény ellenében teszi.

[11] Az egyfős járőri szolgálatok tekintetében arra hivatkoztak, hogy ezekben egyidejűleg ellátták mind a járőrvezetői, mind a járőri feladatok teljességét, és amennyiben a járőrvezetői szolgálatokért jár nekik megbízási díj, az – a „többen a kevesebb” elv alapján – az egyfős járőri szolgálatokért is megilleti őket.

[12] Az alperes védíratában a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Az alperes nem vitatta, hogy a korábbi jogerős ítéletben rögzítettekhez képest a jelen perbeli időszakban változás nem történt, és azt sem, hogy a járőrvezetői szolgálatokban a felperesek ténylegesen teljesítettek járőrvezetői beosztásba tartozó

feladatokat is. Az egyfős szolgálatok tekintetében ugyanakkor arra hivatkozott, hogy éppen az utasításadási jog és kötelezettség az, ami jelentős többletfelelősséget teremt, és mivel járőrtárs hiányában nincs utasítás, megbízási díj ezekért a szolgálatokért egyáltalán nem jár.

[13] Az alperes a felperesek keresetét jogalapjában teljes egészében vitatta, összecszerúságában pedig a megbízási díj minimális mértéken felüli részében tette azt vitássá.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek megbízási díj címén 711.163 forintot és annak a 2016. december 6-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, valamint 73.058 forint perköltséget; a II. rendű felperesnek megbízási díj címén 798.138 forintot és annak a 2016. október 16-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, valamint 77.407 forint perköltséget. Ezen felül kötelezte az alperest, hogy a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására fizessen meg 3.155 forint állam által előlegezett költséget. A meg nem fizetett eljárási és felülvizsgálati illeték tekintetében úgy rendelkezett, hogy az az állam terhén marad.

[15] Az elsőfokú bíróság a 2015. június hónapra még irányadó, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 50. §-ának (1) és (4) bekezdését, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó egyes fegyveres szerveknél rendszeresített hivatásos beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 1. számú mellékletét figyelembe véve döntött a 2015. júniusi követelésekről. Az ezt követő időszakra előterjesztett felperesi követeléseket a 2015. július 1-től hatályos, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésének c) pontja, valamint (5) bekezdése, továbbá a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 2. melléklet III. pontja alapján bírálta el. Figyelemmel volt továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr- és Őrszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 22/1997. (XI. 18.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás 1.) I. fejezetének 1. pontjára és 5-12. pontjaira, valamint a 2017. július 1-től hatályos Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás 2.) II. fejezetének 5., 8. és 20-26. pontjaira.

[16] Rögzítette, hogy a perbeli időszakra nézve a felperesek havi járőrvezetői, illetve egyfős járőri szolgálatainak számát a felek egyezően adták elő és egybehangzóan nyilatkoztak arra is, hogy a járőrvezetői szolgálatokban végeztek a felperesek a járőrvezetői beosztásba tartozó feladatokat is.

[17] A járőrvezetői szolgálatok tekintetében mindezek, továbbá a korábbi jogerős ítéletben megállapítottak és a rendelkezésre álló munkaköri leírások alapján az alperes utóbb nem vitatta, hogy egyrészt az előzményi perhez képest változás nem volt, másrészt azt sem, hogy a

magasabb kvalifikáltságot és szakmai tudást igénylő járőrvezetői feladatok többletfelelősséget és többlethatáskört eredményeztek a hivatásos állomány pusztán járőri feladatokat ellátó tagjaihoz képest. Mivel ezek a többletfeladatok nem a járőr beosztáshoz tartoznak, hanem olyan, a járőr szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörnek minősülnek, amelyek a régi Hszt. 50. § (1) bekezdésében, illetve a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában megkövetelt többletfelelősséget eredményeznek, a felperesek többletdíjazásra jogosultak.

[18] A felperesek járőr beosztásához képest magasabb szolgálati beosztás a járőrvezetői beosztás, amelybe tartozó feladatokat a felperesek a perbeli szolgálatokban ellátták, az ezzel járó többletkötelezettség és többletfelelősség terhét viselték, ezért pedig a többletdíjazásra jogosultak.

[19] Az elsőfokú bíróság az egyfős járőri szolgálatok tekintetében azt állapította meg, hogy abba szükségképpen beletartoznak a járőrpár vezetőjének hatáskörébe és felelősségébe tartozó intézkedések is. Ha pedig a járőrpár vezetőjeként ezekért a beosztásba nem tartozó többletfeladatokért megbízási díj jár, akkor ennek értelemszerűen igaznak kell lennie az egyfős járőri szolgálatokra is. Az utasításadási jog, illetve kötelezettség hiányát kompenzálja az a tény, hogy egyfős járőrnél nincs jelen az intézkedést biztosító kolléga, amely szintén többletfelelősséget eredményez.

[20] A megbízási díj mértéke vonatkozásában az elsőfokú bíróság a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 64/2011. (XII. 30.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3.) 19. § (5) bekezdése, valamint a 2015. július 1-től irányadó, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr4.) 10. § (2) bekezdése alapján döntött. Figyelembe vette, hogy a megbízási díj célja a saját beosztás mellett végzett, de ahhoz nem tartozó többletfeladat, többletfelelősség és többletteher díjazása, melyet a régi Hszt. 99. § (1) bekezdésére és a Hszt. 154. § (2) bekezdésére figyelemmel az adott hónapon belül ellátott szolgálatok viszonylatában kell vizsgálni. A felpereseket a minimális összegű megbízási díj mindazokban a hónapokban megillette, amikor járőrvezetői tevékenységet végeztek, függetlenül az egyes hónapokban ellátott szolgálatok mennyiségétől.

[21] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felpereseknek a 2015. június hónapra járó megbízási díjat a 25-100%-os intervallumhoz képest az illetményalap (38.650 forint) 50%-ában látta megállapíthatónak. Az I. rendű felperes esetében 2015. július hónaptól az 50-200%-os kerethez képest előbb (2015. július-december) a 65%-os, majd az 50%-os mértéket, míg a II. rendű felperes esetében 2015. júliusától a 65%-ban megjelölt mértéket értékelte a többletfeladattal, -felelősséggel és -teherrel arányosnak.

A fellebbezési kérelem és ellenkérelem

[22] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását kérte, perköltség iránti igényt nem terjesztett elő.

[23] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. §-ába ütközően foglalt állást a felpereseket megillető megbízási díj vonatkozásában. A járőrszolgálat ellátása során a járőrvezető a járőrtárs előljárója, ami nem azonos a járőrvezetői beosztással és nem eredményez magasabb illetményt. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 87. § (1) bekezdése alapján azonos beosztás esetén a magasabb rendfokozatú rendőr a szolgálati előljáró. Ez alapján előljáró lehet az azonos beosztást betöltő személyek esetében a magasabb rendfokozatú, vagy azonos rendfokozat esetében a rendfokozatot régebben viselő rendőr. A felperesek esetében a járőrszolgálat ellátása során minden alkalommal ki volt jelölve parancsnok (járőrparancsnok). Ehhez azonban nem társul magasabb beosztás és illetmény, mivel nem járőrvezetői, hanem kizárólag szakmai, koordinációs, a munkaköri feladatok ellátásából adódó előljárói minőségről van szó. A felperesek a járőri beosztásukkal járó feladatukat teljesítették akkor is, amikor járőrpárban, a járőrszolgálat ellátása körében utasításadási joggal bírtak, így arra illetmény-különbözet, megbízási díj igény nem alapítható.

[24] Ennek alátámasztásaként az alperes az EBH2008.1909. számú döntésre is hivatkozott, amely a Hszt. 2. § d) pontjából kiindulva határozta meg a szolgálati előljáró fogalmát, és mondta ki azt, hogy a szolgálati előljárót a felsorolt jogosultságok a magasabb szolgálati beosztása alapján illetik meg. A felperesek jelen esetben a járőrparancsnoki feladatok végrehajtása során a munkaköri feladataik ellátásához kapcsolódóan minősültek a járőrtárral szemben előljárónak, viszont nem voltak szolgálati előljárók.

[25] Az alperes hangsúlyozta, hogy amikor a felperesek járőrpárban teljesítettek szolgálatot járőrként, esetéenként járőrvezetőként, valójában járőri feladatot végeztek, szakmai tapasztalataik alapján azonban a járőrpár által foganatosított intézkedésekért felelősséggel tartoztak, és e körben járőrtársukat utasíthatták, az intézkedést ugyanakkor együtt hajtották végre. E jogkör nem járt szolgálatszervezési joggal, magasabb szolgálati előljárói minőséggel. Mivel a kialakult bírói gyakorlat szerint a jogkör, a felelősség nem tényleges többletfeladat – és nyelvtani, logikai értelmezéssel egyáltalán nem is feladat –, megbízási díjigényt nem alapozhat meg.

[26] Az egyfős járőri feladat kapcsán megállapított megbízási díj sem fogadható el, hiszen a felperesek az egyszemélyes szolgálat során nem tartoztak társuk intézkedéséért felelősséggel, nem utasíthattak senkit, ezért járőrvezetői feladatokért megbízási díjra sem lehetnek jogosultak.

[27] Az alperes fellebbezéséhez utóbb csatolta a Kúria, mint másodfokú bíróság Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletét, amelyben a Kúria a megbízási díj megfizetése iránti keresetet az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elutasította. Az alperes értékelése szerint a Kúria a perbeli tényállással azonos tényállás mellett hozta meg a keresetet elutasító döntését, amely szintén az alperesi álláspont helyességét támasztja alá.

[28] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján, és emellett az alperest felperesenként 20.000 forint fellebbezési perköltségben kérték marasztalni.

[29] A felperesek a kialakult bírói gyakorlatra hivatkozással azt hangsúlyozták, hogy a hivatásos állomány tagja a ténylegesen ellátott munkaköre alapján jogosult az illetményre, és ha az eltérő beosztás ellátása havi szinten meghatározott szolgálatokban jelentkezik, akkor a megbízási díjra jogosultság megállapítható (Mfv.II.10.336/2016/4., Mfv.II.10.562/2015/4.).

[30] Álláspontjuk szerint az alperes szabadon csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, mivel a jogszabály által meghatározott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A vonatkozó BM rendelet melléklete egyértelműen rögzíti, hogy a járőri és a járőrvezetői beosztás különböző besorolású. A járőrvezetői beosztással járó feladatok pedig az eredeti járőri beosztáshoz képest eltérő feladatokat, szakmailag magasabb kvalifikáltságot, komolyabb szakértelmet, nagyobb felelősséget feltételeznek. A Hszt. 2. § d) pontja alapján is egyértelmű, hogy azáltal válhattak csak szolgálati előljáróvá, hogy őket az adott szolgálati napon járőrvezetői beosztásra kötelezték, így a járőrvezetői beosztás következménye lett a szolgálati előljáróság.

[31] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Szolgálati Szabályzat 87. §-ára is, mert az jelen helyzetre nem alkalmazandó. Őket a járőrvezetői feladatok ellátására ugyanis kijelölték, ez képezte az összecszerűségi számítás alapját is, a BM rendelet 87. § (1) bekezdése pedig arra az esetre vonatkozik, ha parancsnok nincs kijelölve.

[32] Az egyfős járőri szolgálatok tekintetében is helyes az elsőfokú bíróság döntése, hiszen ilyenkor a járőrpárok esetében is felmerülő feladatot egy személyben az adott járőrnek kellett végrehajtania és megoldania, amelybe szükségképpen beletartoznak a járőrpár vezetőjének a hatáskörébe és felelősségébe tartozó intézkedések is. A megbízási díj jogalapját önmagában megteremti, hogy két személy munkáját végzi el az egyfős járőr.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A fellebbezés részben megalapozott.

[34] A Kúria a fellebbezéssel támadott ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, így azt vizsgálta, hogy az elsőfokú ítéletnek az alperest mindkét felperes részére megbízási díj megfizetésére kötelező rendelkezése a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába, illetve az ORFK utasítás 1. 5. és 9. pontjába, valamint a Szolgálati Szabályzat 87. § (1) bekezdésébe ütközött-e.

[35] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. A 71. § (5) bekezdése értelmében, ha a hivatásos állomány tagja a

megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult. Ezzel azonos rendelkezést tartalmazott a követelés egyetlen hónapját érintően még hatályban volt régi Hszt. 50. § (1) bekezdése, valamint (4) bekezdése, azzal, hogy a hivatásos állomány tagja a többlétszolgálatért az illetményalap 25-100%-áig terjedő díjazásra volt jogosult.

[36] A fenti rendelkezések tükrében az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta azt, hogy a felperesek láttak-e el a járőr beosztásukba nem tartozó többletfeladatot akkor, amikor az alperesi szolgálat-szervezés alapján, rendszeresen ismétlődően járőrpár vezetésével, vagy egyfős járőri feladatok ellátásával voltak megbízva. Ennek megítélése során helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy a BMr2. 2. számú mellékletének III. pontjában külön beosztásként szerepel a járőr (68. szám alatt, „A” besorolási kategóriával), és külön beosztás a járőrvezető (62. szám alatt, „B” besorolási kategóriával). Ezen felül megfelelően értékelte azt is, hogy a hatályos ORFK utasítás 1-2., valamint a felperesek munkaköri leírása és az alperesnél rendszeresített járőrvezetői munkaköri leírás mit tartalmaz, mennyiben tekinthető eltérő beosztásnak a járőr és a járőrvezetői beosztás.

[37] A megismételt eljárásban beszerzett munkaköri leírásokból megállapíthatóan a két beosztás általános munkaköri feladatai és szakmai feladatai teljes mértékben azonosak voltak. A felelősség tekintetében a járőrvezető munkaköre annival volt több, hogy az kifejezetten tartalmazta az ORFK utasítás 10. és 11. pontjaiban meghatározott, a járőri munkaköri feladatokhoz képest többletfeladatokat és többletfelelősséget eredményező, a járőrtárs tevékenységének összehangolásáért, vezetéséért és a részére kiadott utasításokért, a meghatározott szolgálati okmányok vezetéséért, a jelentések, feljelentések elkészítéséért (stb.) fennálló kötelezettséget, valamint a járőrtárs utasítására, intézkedésre kötelezésére való jogosultságot is [közrendvédelmi járőrvezetői munkaköri leírás 4. pontjában megjelölt felelősségi szabályok között feltüntetett k) pont]. A munkaköri leírások – és a ténylegesen ellátott járőrvezetői feladatok – az ORFK utasítás 2. hatályba lépését követően sem módosultak, a közjogi szervezetszabályozó eszközben megjelölt „parancsnokként kijelölt rendőr” feladatai a járőrvezetői beosztásban felsorolt, a járőri beosztáshoz képest többletet jelentő feladatokkal azonosíthatóak.

[38] Az alperes hivatkozása a Szolgálati Szabályzat 87. §-ára az adott tényállás mellett téves, mivel a szolgálati előjárói viszonyra és feljebbvalói viszonyra vonatkozó általános szabályok között elhelyezett rendelkezések kifejezetten a szolgálati előjárói viszonyba lépés szabályait tartalmazzák, és arra az esetre vonatkoznak, ha a rendőrség egymásnak szolgálatilag alá nem rendelt tagjai együtt látnak el szolgálatot és a parancsnok nincs kijelölve. A perbeli esetben pedig az alperes által sem vitatott tényállási elem volt, hogy a felperesek a megbízási díj iránti igényüket – az egyfős járőri szolgálatellátáson túl – csak azokra az alkalmakra terjesztették elő, amikor járőrpárban látták el a szolgálatot és azt megelőzően járőrvezetői feladatok ellátására jelölték ki őket.

[39] Az e körben az alperes által hivatkozott EBH2008. 1909. számú döntés semmilyen tekintetben nem feleltethető meg a jelen per tényállásának, abban a jelen esetben érintett járőr és járőrvezetői beosztások viszonylata, illetve a megbízási díj fel sem merült, a Kúria a nyomozói pótlék jogszabályi feltételeit vizsgálva foglalt állást a szolgálati előjáró fogalmáról.

[40] Ugyancsak nem irányadó jelen esetre nézve a Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú eseti döntése sem, abban ugyanis a tényállás meghatározó eleme volt, hogy a járőr és járőrvezető beosztás munkaköri leírásaiban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok nem mutattak eltérést, és a Kúria nem tudott megállapítani a beosztások közötti különbségből fakadó többletfeladatot, mindez pedig a jelen perben rögzített tényállástól lényeges eltérés.

[41] Mindezek alapján helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy a felperesek akkor, amikor őket a szolgálat ellátását megelőzően járőrvezetői feladatok ellátására kijelölték, a tényleges szolgálatellátás során nem járőri, hanem a magasabb szintű szakmai tudást, hozzáértést feltételező járőrvezetői beosztásba tartozó többletfeladatokat láttak el, erre figyelemmel megbízási díjra jogosultak.

[42] Az egyfős járőri feladatok teljesítése során a Kúria nem talált megállapíthatónak olyan többletfeladatot, amely a megbízási díj megfizetését megalapozhatná. A járőrök esetében a szolgálatellátás alapvető formája valóban a járőrpár, önmagában ebből azonban nem következik, hogy az egyfős járőri szolgálat a járőri feladatokon túl többletfeladatok elvégzésével járna. Az ORFK utasítás 1-2. eleve akkor engedik meg az egyfős járőri vezénylest, ha olyan feladat várható, amelynek ellátása az életet és testi épséget közvetlenül nem veszélyezteti. Az egyedül elvégzendő feladat valóban különös körülményt igényel, azonban olyan körülmények között, amikor a rendőri intézkedés veszélyei minimálisak. Az adott beosztáson belül jelentkező feladatok fokozottabb figyelemmel történő végrehajtása azonban nem tekinthető többletfeladatnak, így megbízási díj fizetésére nem teremt jogosultságot.

[43] A Kúria a Kfv. VII. 37.595/2020/5. számú ítéletében már korábban állást foglalt arról, hogy egyfős járőrszolgálat keretében kizárólag a járőr beosztásához tartozó általános járőri és közrendvédelmi járőri feladatok ellátása nem adhat alapot a megbízási díjra, mely következtetés a felperesek egyfős járőrszolgálatára is vonatkoztatható.

[44] E megállapítások azonban érintik a felperesek részére megállapítható megbízási díj mértékét is, mivel az elsőfokú bíróság a tényállás körében az egyfős járőri feladatokat is többletfeladatként értékelte, és ennek figyelembevételével határozott a megbízási díj összegéről. A jogalap körében meghozott döntése alapján a Kúria azokra a hónapokra, amikor az I. rendű felperes járőrvezetői feladatokat egyáltalán nem, kizárólag egyfős járőri feladatokat látott el, megbízási díjat nem állapított meg. Ennek eredményeképp megállapítható volt, hogy az I. rendű felperes és a II. rendű felperes esetében is 32 hónapban történt járőrvezetői feladatellátás. Az ezekhez az alkalmakhoz kapcsolódó megbízási díj mértékét a Kúria a BMr3. 19. § (5) bekezdése, valamint a BMr4. 10. § (2) bekezdése alapján a minimális mértékben találta megalapozottnak, tekintettel arra is, hogy a járőri és a járőrvezetői feladatok nagymértékű átfedést mutattak, és a két beosztás közötti különbség csupán a felelősségi és utasításadási körben mutatkozott meg. Ha a járőr beosztású, hivatásos szolgálati viszonyban álló felperes havonta eltérő mértékben a járőrvezetői beosztáshoz tartozó feladatokat lát el, a jogszabály által meghatározott megbízási díj legalacsonyabb mértékénél magasabb százalék figyelembevétele nem indokolt (Mfv. X. 10.154/2020/3.).

[45] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felpereseknek járó megbízási díj összegét – a késedelmi

kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontjának változatlanul hagyása mellett – 618.400 forintba szállította le, majd ennek megfelelően az elsőfokú perköltség összegét a pernyertesség/pervesztesség arányát értékelve, az eltérő összegű kereseti kérelmekből kiindulva felperesenként eltérő mértékben határozta meg.

A döntés elvi tartalma

[46] *Ha a járőr beosztású felperesek az alperes szolgálatszervezése alapján a beosztásukba nem tartozó járőrvezetői feladatot látnak el, az a saját beosztásukhoz képest többletfeladatnak minősül, melyre figyelemmel a megbízási díj iránti követelésük megalapozott.*

Záró rész

[47] A túlnyomó részben pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (2) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a pertárgyérték és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertesség/pervesztesség arányára figyelemmel megállapított, a felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[48] Alperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért a le nem rótt fellebbezési illeték a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

[49] A Kúria ítélete ellen további jogorvoslatnak nincs helye [Kp. 99. § (1) bekezdése, 116. § d) pontja].

[50] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. október 13.

Dr. Suba Ildikó

a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra

Dr. Sperka Kálmán

előadó bíró

bíró